

pokračování ze strany 3

Také vztahy v našem sboru je potřeba udržovat. Sbor stojí na společenství, které se skládá z jednotlivců, nás všech. Vždyť přece důležitým prvkem křesťanského života je společný prožitek víry v Ježíše Krista a náš čáslavský sbor v tomto není výjimkou.

Přál bych si, abychom utvářeli společenství plné života, víry, naděje a lásky. Proto jsme všichni zváni nejen na pravidelné nedělní bohoslužby, ale také na ostatní pravidelná i mimořádná setkávání, jejichž program najdete ve sborovém programu.

Oproti jiným setkáváním, na která jsme z běžného života zvyklí, mají navíc ta naše ještě jednu výhodu. Pro počáteční rozpaky není důvod (máme společný základ ve víře). A společenství lidí ve sboru je pestřejší než společenství našich přátel (ať už ze školy či z našich cest).

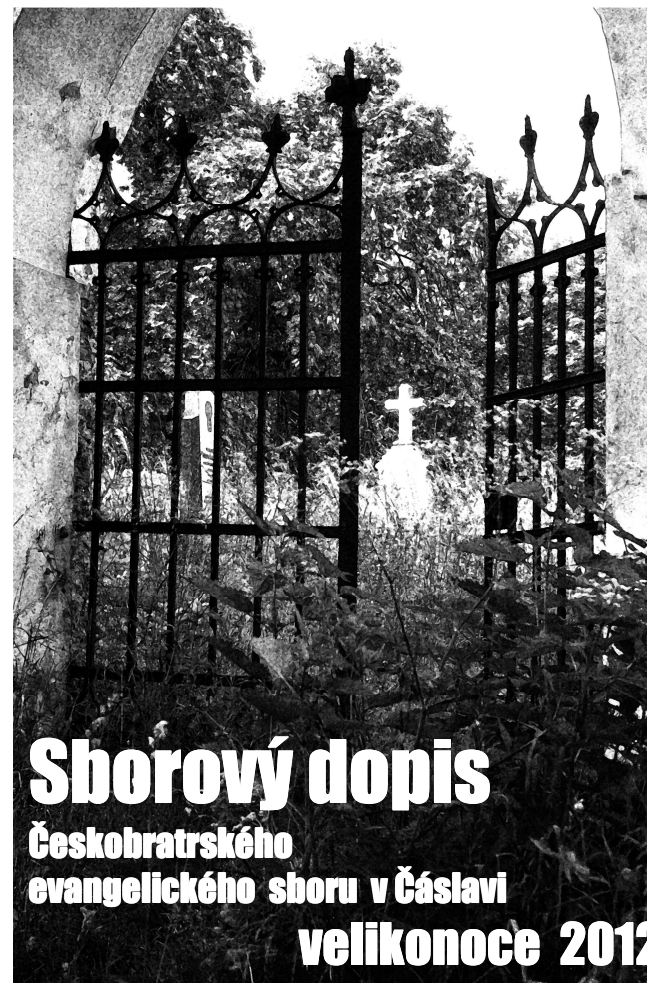
S přáním požehnaných Velikonoc

Miroslav Richter
kurátor

**Ó hlavo plná trýzně
nečekáš na aplaus,
Kde najdeme
Tvou cestu
z Golgoty do Emauz.
Ty skrytý, stále skrytý
i ve svém soužení.
A právě i tam zbitý pro naše spasení.**

**Adresa sboru:
J. Karafiáta 159; 28601 Čáslav
tel. 311/224915; 777/187686**

pavjun@gmail.com
bankovní spojení 0442090349/0800, Čs. Spořitelna
<http://caslav.evangnet.cz>

**velikonoční Radost a Pokoj Vám
přeje staršovstvo
sboru**

Srdce mě mělo včas upozornit, varovat – od toho snad srdce je, nebo ne? – a ono to neudělalo!

Srdce má přece také vyhodnocovat situaci. Má mi napovědět: O tohle teď jde, o tohle ne, tohle je dobře, tohle ne, na tomhle záleží, tohle udělej, teď mlč, teď řekni tohle.

pokračování na straně 2

**Blaze čistým
v srdci,
neboť oni uzří
Boha**

Mt 5,8

Mé zmatené srdce

Tuhle mi zase selhalo srdce.

Ne, nedošlo mi to na nemocničním lůžku, na kterém bych se probral z mdlob.

Došlo mi to když... Ne, neprozradím, co se stalo, to je moje věc. Přiznám jen, že se dost stydím. Stalo se něco, co se nemělo stát, měl jsem si něčeho všimnout a něco udělat – ale já nic.

pokračování ze strany 1

Vlastně mi srdce selhává nějak často. A když se podívám kolem – skoro nikdo na tom není o moc jinak. Je doba selhávajících – zmatených srdcí.

Srdce to dnes má těžké. Asi toho je na něj moc, takových možností, impulsů ze všech stran, pokušení, svodů, klamů, virtuality... Ale je to omluva? Když samo má být filtrem, který to důležité prosaje?

Je doba velmi zmatených srdcí.

Když máte nějaký měřicí nebo vyhodnocovací přístroj, tak se dá – vlastně musí občas „kalibrovat“. Resetovat, vymazat a nastavit hodnoty, citlivost znovu. Aby byly správně, podle normy.

Kdyby se tak srdce dalo kalibrovat! Nastavit znovu jeho správnou citlivost... Aby nebylo ani tupé ani „přecitlivělé“. Aby bylo citlivé. Aby mělo smysl pro to, co je velikost, co je blízkost a na čem záleží.

Jak by se mohlo „kalibrovat“ srdce? Kalibrace měřidel se dělá tak – že se jednotlivé body stupnice ověří srovnáním s normou, přirovnají se nějaké obecné stupnici. Odsud potud je to malé, dál velké. Potud je to blízké, odtud vzdálené.

Se zmateným srdcem to tak jednoduché není. Srdce musí mít nějaký zvláštní kalibrační režim. Jaký? Na co srdce napojit.

A pak se mi ozvala v hlavě písnička – „*Ó hlavo plná trýzně*“ – a dolehly na mě Velikonoce svým paradoxem.

Malé velké, blízké vzdálené, vítězství v porážce – co se s těmito hodnotami o velikonocích děje! Nerozestupuje se to, ale dotýká, potkává!!! Velikonoční paradox. Hle – to je *kalibrační (jediný!) systém pro srdce*. (Ten druhý – stupnicový, ručičkový, ten ve kterém se hodnoty rozestupují – je pro rozum, ale to není nic ve srovnání s tím, co dokáže a potřebuje srdce): Hodnoty se potkají, dotknou, ten Největší, Bůh se objeví v tom nejubožejším, vítězství v porážce, naděje... i pro mě. A dojde k Velikonočnímu nedělnímu ránu a setkání.

Srdce má zvláštní kalibrační režim. Kalibruje se paradoxem, objevenou a přijatou Láskou.

Velikonoce jsou nádherným svátkem k tomu: Pátek a Neděle. A vlastně každé bohoslužby a každé setkání ve jménu Ježíše Krista.

PJ

Přijměte pozvání

- **Velký Pátek 6.4.** v 9.00 a v 17.00 s Večeří Páně
- **Velikonoční vigilie 7.4.** v 23.00 (odpoledne „velká mládež“).
- **Velikonoční neděle 8.4.** v 9.00 s Večeří Páně
- **Velikonoční pondělí 9.4.** v 9.00
- 22.4. po bohoslužbách – **E.Wagner vypráví a promítá film o Velikonocích v Lužici**
- 13.5. **křestní neděle**
- 17.5. je svátek **nanebevstoupení**, bohoslužby budou v 17.00
- 27.5. jsou **svatodušní svátky** (bohoslužby v 9.00 s vysluhováním Večeře Páně)
- 1.6. **noc otevřených kostelů**, program 19.00-24.00
- na druhou polovinu července připravujeme **pobyt pro děti a mládež**

Program života sboru

- **bohoslužby** – neděle 9.00
- biblická hodina – středa 17.00
- setkání střední generace – dle oznámení (jednou za dva měsíce)
- setkání dětí (malé děti) – pondělí 16.00
- mládež – pátek nebo sobota v 18.00 (dle dohody, inf. na tel. 777/187686)
- biblická hodina Třemošnice – 2. čtvrtek v měsíci v 16.00
- staršovstvo – první neděli v měsíci po bohoslužbách

Velikonoční pozdrav kurátora z cest

Milé sestry, milí bratři,

Jsme zrovna s rodinou na cestě do Belgie. Jedeme navštívit naše přátele, rodinu Neelsových, a také mé kamarády z Belgie, se kterými jsem před sedmi lety společně studoval. S malým Jáchymem to je náročná cesta. Už se ale moc těšíme. S ohledem na vzdálenost, která nás dělí, není tyto naše milé přátele možné navštěvovat tak často, jak bychom si přáli. Snažíme se ale dělat všechno pro to, abychom to vždy zvládli alespoň jednou do roka.

Zase máme třídní sraz. Dvanáct let od maturity. Těším se na staré známé. Kolik přibýlo dětí? Máme nějaké nové „ženáče“? Ale co zase ty počáteční rozpaky...Chce se mi tam vůbec? Snad dorazí... To se pak snad to rozpačité rozkoukávání zkrátí na přijatelné minimum. Takže ano, těším se. Nakonec to bude určitě stát za to.

Je dobré udržovat vztahy a pečovat o ně tak, jak nám okolnosti dovolí. Ne vždy je to snadné. Většinou je potřeba něco překonat. Vzdálenost, počáteční ostych, vlastní lenost... Známe to všichni.

pokračování na straně 4